

Garama, 24 juni 2024

Dag allemaal,

Vorige week ben ik weer in Garama aangekomen na een korte periode in Nederland te zijn geweest. Mijn aankomst staat dit keer in het teken van mijn vertrek. Ik ben terug; het is slechts een korte periode waarin het afscheid nemen van de mensen, het wonen hier en het werk centraal staan. De standaardbegroetingen zijn ogenschijnlijk hetzelfde, maar ik weet dat dit de laatste keer is dat ik van Nederland weer in Guinee kom met het doel dat ze horen van Jezus. Daarom heb ik al die jaren bij hen gewoond. Om de gelegenheden te baat te nemen en te vertellen dat Jezus God is en dat Hij alle macht heeft gekregen in hemel en op aarde; en dat die macht ook nu nog steeds van kracht is!

Hawa

In de weken dat ik weg was, is de dochter van mijn vriendin ziek geweest. Ze had zo'n last van haar buik en hart. Ze kon niet anders dan de bosjes inrennen. Angstig was ze niet, maar, wat ging het in haar hart en maagstreek te keer! Samen met haar moeder is ze naar mijn collega-buurvrouw gegaan voor geldelijke steun. Het is een boze geest. En daarvoor moet je bij een 'zwarte dokter' (lees: korangeleerde) zijn. Dat zo iemand erg duur is vanwege z'n krachten om de boven-natuurlijke wereld te beïnvloeden is vast wel helder.

De dokter maakt medicijnwater met teksten uit de Koran. Door met inkt een korantekst met genezende werking op te schrijven krijgt de inkt de kracht van de woorden. Hoe gaat dat? De korangeleerde schrijft de tekst op een cedeltje* en spoelt het weer af met water. In het water zitten nu de woorden. Wanneer de zieke zich daarmee wast wordt hij beschermd tegen de boze geest. Mogelijk lacht u hierom omdat u het beschouwt

als onzin Maar, zoek maar eens in uw Bijbel op het woord cedeltje en kijk maar eens wat er mee gedaan wordt!

Op de een of andere manier hebben moeder en dochter toch het geld bij elkaar geschraapt en heeft Hawa haar medicijn gekregen. Want dat er vanuit ons geen geld beschikbaar is om het te besteden bij zo'n zwarte dokter staat buiten kijf.

Toch zijn we blij dat ze komen! Dat zijn prachtige gelegenheden om te spreken over onze HEERE. Over Wie Hij is, over wie wij zijn, over wat de zonde heeft gedaan met onze levens. Over God Die naar de aarde wilde komen en Zichzelf wilde offeren. Over onze houding ten aanzien van offers. Aan God hoeft je niets te betalen. Met ieder offer zeg je eigenlijk tegen Hem dat Zijn offer niet voldoende was.

Dat zijn momenten waarop je zo ervaart dat zij zelf alleen maar door de Heilige Geest overtuigd kunnen worden: wij kunnen woorden spreken, het komt bij hun oren, maar naar hun hart, zodat ze overtuigd worden? Dat kan alleen God!

Naderend vertrek

Afscheid nemen betekent zaken afhechten en draadjes doorknippen. Dit is geen verhuizing maar het afbreken en opruimen van 'huis en haard' en het achter me laten van 'mijn' Guineese leven. Een verhuizing is niet mogelijk. Hoe kom ik van mijn spullen af? We hebben geen afvaldienst en er is geen kringloop. Wat ik mee wil nemen, gaat koffer voor koffer naar Nederland. Hetzij met reizigers, hetzij dat ik het meeneem door wat extra koffers bij te boeken. Een deel van de inboedel blijft achter zodat het huis als gastenhuis kan dienen. En het

1. In de context van de islam zijn dat langwerpige houten plankjes met een afgeronde bovenkant.

overige? Daar moet ik vanaf zien te komen. Er blijven nog drie opties over: verkopen, de put in mikken of weggeven. En dat laatste vind ik een onmogelijke opgave. Hoe moet ik dat doen? Hoe doe ik dat 'eerlijk'? Wie geef ik wat? Geen flauw idee. Maar, dat is het mooie van deze cultuur, dat kun je andere mensen voor je laten doen. Ik eer ze daar nog mee ook! Drie mannen die al die jaren veel voor me hebben betekend, gaan dat regelen. Dat impliceert dat ze elkaar in evenwicht houden en niet zichzelf en hun eigen gezinnen bevoordelen door de mooiste dingen voor zichzelf te houden.

Tevens overleg ik met hen hoe ik de afscheidsmomenten met de verschillende groepen mensen ga doen. Daarin gelden regels; ongeschreven regels. Want degene die je iets laat regelen geef je heel veel eer. Het is niet om het even wie je dat laat doen.

Het is nog een heel gepuzzel om een soort van plan-

ning op te stellen wie wanneer hoort dat ik definitief vertrek. Ik kan een boodschapper sturen, maar beter is het dat een aantal mensen het toch echt uit mijn eigen mond horen zoals de mensen met wie ik veel heb samengewerkt.

Bidt u mee dat de Mogofin en ik op een goede wijze van elkaar afscheid mogen nemen? Of ik die gelegenheid mag uitbuiten om te spreken van onze God, Jezus Christus? Bidt u mee of ik hier gewoon helemaal aanwezig mag zijn; in het 'hier en nu' en niet in het 'daar en dan.'

Bidt u mee om een voorspoedige vervulling van de vacature die door mijn vertrek is ontstaan? Wilt u bidden voor degene die 'mijn plek' mag innemen?

Allen een hartelijke groet,
Fennie

Uw giften zijn van harte
welkom op NL63 RABO
0322 4013 13, t.n.v. Zending
Gereformeerde Gemeenten

Fennie Haase
p/a Jacob van Oudenhovenstraat 6
2957 KE NIEUW LEKKERLAND

Aan- en afmelden nieuwsbrief:
tfcrijssen@gmail.com